

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 21. prosinca 2016.

[[Multimedia](#)]

"Isusovo rođenje, izvor nade" (usp. Lk 2, 9a.11-14.16)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nedavno smo započeli niz kateheza na temu nade, koja je veoma prikladna za vrijeme došašća. Dosad nas je vodio prorok Izaija. Danas, nekoliko dana prije Božića, želim razmišljati o samom trenutku u kojem je, da tako kažem, nada ušla u svijet, utjelovljenjem Sina Božjega. Isti Izaija najavio je Mesijino rođenje u nekim svojim tekstovima: "Evo začet će djevica i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel" (7, 14); te "isklijat će mladica iz panja Jišajeva, izdanak će izbit' iz njegova korijena" (11, 1). U tim se tekstovima zrcali smisao Božića: Bog ispunjava obećanje postavši čovjekom; ne napušta svoj narod, u svome približavanju ide tako daleko da se lišava svoga božanstva. Na taj način Bog pokazuje svoju vjernost i započinje Novo kraljevstvo, koje daje novu nadu čovječanstvu. A koja je to nada? Vječni život.

Kada govorimo o nadi, često se pritom misli na ono što nije u čovjekovoj vlasti i što se ne vidi. Ono čemu se nadamo nadvisuje naše snage i naš pogled. Ali Rođenje Kristovo, najavljujući otkupljenje, govori nam o drugoj nadi, pouzdanoj, vidljivoj i razumljivoj nadi, jer ima svoj temelj u Bogu. On ulazi u svijet i daje nam snagu da kročimo s njim: Bog korača s nama u Isusu i hoditi s njim prema puninu života daje nam snagu živjeti na nov način u sadašnjosti, ma koliko tegobna bila. Nadati se dakle za kršćane znači sigurnost da putujemo s Kristom prema Ocu koji nas čeka. Nada nikad ne miruje, nada je uvijek u pokretu i tjera i nas da budemo u pokretu. Ta nada, koju

nam daje Betlehemske Dijete, daje neki cilj, dobro određenje sadašnjici, spas čovječanstvu, blaženstvo onome koji se uzda u milosrdnog Boga. Sveti Pavao sažima sve to izrazom: "Ta u nadi smo spašeni" (Rim 8, 24). To znači da prolazeći ovim svijetom s nadom bivamo spašeni. I ovdje možemo postaviti pitanje, svaki od nas: je li mi nada suputnik na mom životnom putu ili je moj unutarnji život nepokretan, zatvoren? Je li moje srce zaključana ladica ili ladica otvorena nadi koja mi daje hoditi ne sam, već u Isusovu društvu?

U kršćanskim domovima u vremenu došašća se pripremaju jaslice, prema tradiciji koja seže od svetog Franje Asiškog. Jaslice u svojoj jednostavnosti prenose nadu; svaki od likova je uronjen u to ozračje nade.

Prije svega opažamo mjesto u kojem se rodio Isus: Betlehem. To je seoce u Judeji gdje se tisuću godina ranije bio rodio David, dječak pastir kojega je Bog izabrao za kralja Izraela. Betlehem nije glavni grad, i zato je omiljen Božjoj providnosti, koji voli djelovati kroz male i ponizne. Na tome mjestu je rođen toliko iščekivani "Sin Davidov", Isus, u kojemu se Božja nada i čovjekova nada susreću.

Gledamo zatim Mariju, Majku nade. Svojim "da" otvorila je Bogu vrata našeg svijeta: njezino djetinje srce bilo je puno nade, kroz život ju je vodila vjera; i tako ju je Bog predodredio i ona je povjerovala njegovoj riječi. Ona koja je kroz devet mjeseci bila kovčeg novoga i vječnoga Saveza, u špilji promatra Dijete i vidi u njemu ljubav Boga koji dolazi spasiti svoj narod i cijelo čovječanstvo. Uz Mariju je Josip, potomak Jišajev i Davidov; on je također povjerovao anđelovim riječima i, promatrajući Isusa u jaslama, razmišlja o tome kako je to Dijete doista od Duha Svetoga i da mu je sam Bog naložio da mu nadjene to ime, "Isus". U tome je imenu nada za svakog čovjeka jer će po tome sinu žene Bog spasiti čovječanstvo od smrti i grijeha. Zato je važno gledati jaslice!

U jaslama imamo također pastire, koji predstavljaju malene i siromašne, koji su iščekivali Mesiju, "Utjehu Izraelovu" (Lk 2, 25) i "otkupljenje Jeruzalema" (Lk 2, 38). U tome djetetu vide ostvarenje obećanja i nadaju se da će Božje spasenje konačno doći za svakog od njih. Onaj tko se uzda u vlastite sigurnosti, posebno materijalne, ne čeka Božje spasenje. Upamtimo to dobro: naše sigurnosti nas neće spasiti; jedina sigurnost koja nas spašava je sigurnost nade u Boga. Spašava nas jer je jaka i daje nam kroz život prolaziti s radošću, sa željom da činimo dobro, sa željom da postanemo sretni zauvijek. Maleni, pastiri, uzdaju se naprotiv u Boga, polažu svoju nadu u njega i raduju se kada prepoznaju u tome Djetetu znak koji su pokazali anđeli (Lk 2, 12).

Upravo zbor anđela najavljuje s neba veliki naum koji će to Dijete ostvariti: "Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim!" (Lk 2, 14). Kršćanska nada se izražava u hvali i zahvaljivanju Bogu, koji je otvorio svoje Kraljevstvo ljubavi, pravde i mira.

Draga braćo i sestre promatrajući ovih dana jaslice pripremamo se za Rođenje Gospodinovo. Bit će to doista slavlje, ako prihvatimo Isusa, sjeme nade koje Bog polaže u brazde naše osobne i

zajedničke povijesti. Svaki "dà" Isusu koji dolazi je klica nade. Uzdajmo se u tu klicu nade, u to "dà": "Dà, Isuse, ti me možeš spasiti, ti me možeš spasiti". Svima želim sretan Božić ispunjen nadom!

Apel Svetog Oca

U svjetlu svog nedavnog susreta s predsjednikom i zamjenikom predsjednika Biskupske konferencije Demokratske Republike Kongo, upućujem još jednom usrdan poziv svim stanovnicima Konga da u ovom osjetljivom trenutku svoje povijesti budu tvorci pomirenja i mira. Neka oni koji imaju političku odgovornost slušaju glas vlastite savjesti, znaju vidjeti okrutne patnje svojih sunarodnjaka i neka im na srcu bude opće dobro. Jamčeći svoju podršku i svoju ljubav dragom narodu te zemlje, pozivam sve da puste da ih vodi svjetlo Otkupitelja svijeta i molim da Rođenje Gospodinovo otvori putove nade.